

Samorzady pracownicze i planowanie

Przy opracowywaniu rocznych czy wieloletnich planów przedsiębiorstwa biorą pod uwagę cały kompleks związków z dostawcami i odbiorcami, zamówienia na wykonanie robót i usług; czasami wchodzi w rachubę także kontrahent zagranicą. Opracowane projekty planów gospodarczych są przedmiotem analizy dokonywanej przez rady pracownicze, które winny wyrazić swoją opinię i je zatwierdzić. Niezależnie od merytorycznych uwag do planu wyrażają one również swoje stanowisko czy planowana działalność przedsiębiorstwa jest zgodna z interesem społecznym i będzie służyć tym celom.

Nie wszyscy członkowie rady pracowniczej są fachowcami, by wyrazić autorytarywną opinię; mogą oni sięgać po fachową poradę do różnych organizacji społecznych w przedsiębiorstwie, a nawet na zewnątrz. Sądzę, że wiele ważnych informacji mogłyby dostarczyć banki finansujące te działalności. Trzeba podkreślić, że nie jesteśmy instytucją dobroczynną. Udzielając kredytów musimy mieć gwarancje, że w ustalonym czasie pożyczkę pieniężną wypłyną z powrotem wraz z odsetkami. Dlatego wcześniej musimy postawić szereg pytań, które wynikają z aktualnej polityki pieniężno-kredytowej i skonomicznej państwa. Bank ma zatem dobre rozeznanie

W toku konkretyzowania opinii o planie samorządny winny zebrać wszechstronne poglądy oraz korzystać z doradztwa najlepszych fachowców i ekspertów. Jest to niezbędne do ustalenia właściwego kierunku rozwoju przedsiębiorstwa i osiągania optymalnych wyników z jego działalności.

W okresie wdrażania reformy gospodarczej nie wystarczy analiza wskaźników wzrostu produkcji czy bezwzględnej wielkości sprzedaży, nawet w rozbięciu na produkcję rynkową, eksport itp. Trzeba uzyskać wyczerpującą odpowiedź na pytanie: czy zawarte umowy stanowią gwarancję wykonania planu? Mówiąc o umowach należy pamiętać, że dotyczą one zarówno zaopatrzenia materialnego i surowcowego, energii itd., jak i zbytu produkowanych wyrobów w ustalonej cenie i jakości.

Plany przedsiębiorstw opracowane w minionym okresie — bez brania pod uwagę rezerw produkcyjnych i zbytu, a także możliwości finansowych (w tym uzyskania kredytu bankowego) prowadziły często do określonych perturbacji. Do nich należy zaliczyć m.in. spadek produkcji, zmniejszenie rentowności i obowiązek przedkładania w bankach programów uzdrowienia bądź też poprawy efektywności gospodarowania. Uzyskiwanie poprawy efektywności staje się obecnie konieczne do negocjacji z bankiem w sprawie kredytu.

Zatem przy opracowywaniu planów na 1985 r. i wszędzie tam, gdzie są wymagane plany wieloletnie, konieczna jest analiza środków przeznaczonych na rozwój przedsiębiorstwa, a także zapotrzebowania kredytowe.

NA ZDJĘCIU: nowoczesna aparatura oddziału intensywnej terapii. Fot. ZDZISŁAW LENKIEWICZ

Na potrzeby pacjentów

Szpital Rejonowy w Piszku funkcjonuje w nie najlepszych warunkach. Stary budynek nie zapewnia dobrych warunków pacjentom i personelowi. Wiadomo, że miasto i społeczeństwo zabiegają o budowę nowego obiektu. Kilka miesięcy temu zakończono urządzenie oddziału intensywnej terapii. Koncepcja jego utworzenia zrodziła się trzy lata temu. Systematycznie gromadzone sprzęt i aparaturę, zabiegano o materiały budowlane. W robotach wykonawczych czynnie uczestniczyli lekarze: JOLANTA SZCZESNA, ZDZISŁAW SICKO — kierownik oddziału, JANUSZ TUSZYŃSKI i KRZYSZTOF SZCZEPANIAK, którzy dziś stanowią personel oddziału. (msz)

NA ZDJĘCIU: dyżurna pielęgniarka Barbara Zielińska ma możliwość dokładnego monitorowania pacjentów.

POLONICA KULTURALNE

Najnowsze i dawne pozycje składają się na program rozpoczętego w Włocławku Międzianki Filmu Polskiego, w czasie którego zostaną zaprezentowane zarówno utwory fabularne, jak i dokumentalne; z tej okazji otwarto też wystawę polskiej fotografii i plakatu.

Z dzieł Polski Ludowej — pod taką nazwą otwarto wystawę plakatu w Muzeum im. Klementa Gottwolda w Pradze; kilkadziesiąt eksponowanych prac pochodzi ze zbiorów Muzeum Historii Polskiego Ruchu Robotniczego w Warszawie.

Wystawy fotografii i plakatu filmowego, przegląd filmów, koncert utworów Moniuski i Grażyny Bacewicz, fragmenty „Halki” i „Króla Rogera” na antenie radiowej — to główne punkty programu zorganizowanych w Sao Paulo w Brazylii Dni Kultury Polskiej.

Z dwoma recitalami wystąpiła w Instytucie Polskim w Sztokholmie Kaja Danczowska, która przy akompaniamentie pianistki Mai Nosowskiej wykonała m.in. utwory Wieniawskiego i Szymanowskiego; szwedzkie radio dokonało nagrań z tych koncertów.

Z żywym przyjęciem francuskich widzów spotkały się przedstawienia „Lata w Nohani” Jarosława Iwaszkiewicza, reżyserowane przez Witolda Skarucha, z udziałem m.in. Zofii Saretok jako George Sand i Marka Kondrata jako Chopina; przed-

XXIV Festiwal Polskich Sztuk Współczesnych

Tegoroczny XXIV Festiwal Polskich Sztuk Współczesnych we Wrocławiu odbędzie się w dniach 17-25 listopada. Festiwal ten należy do najważniejszych imprez teatralnych w naszym kraju, zaś jego celem jest prezentacja dorobku rodzimej dramaturgii z okresu 40-lecia Polski Ludowej i jej najnowszych inscenizacji oraz konfrontacja osiągnięć poszczególnych scen. Spotkania te pełnią też rolę inspirującą w stosunku do twórczości dramatycznej,

tworzą forum wymiany poglądów na temat polskiej dramaturgii i jej realizacji. W tym roku Festiwalowi towarzyszyć będzie sesja teatroligiczna poświęcona dramaturgii i teatrowi w 40-lecie Polski Ludowej. Przywrócić będzie ponadto stały konkurs na utwór dramatyczny. Konkurs ma charakter otwarty, a temat i forma utworu — dowolne. Szczegółowe požądane są utwory poświęcone problematyce społecznej. (PAP)

Literacki laur

W ostatnich latach zmniejszyła się możliwość publikowania wierszy w prasie literackiej i społeczno-kulturalnej. W szczególności trudną sytuacją znaleźli się młodzi poeci. Konkurs ogłoszony przez ZW ZSMP, RSW „Prasa-Książka-Ruch” i Włodzki Dom Kultury w Białymstoku daje możliwość osobom nie będącym członkami Związku Literatów Polskich, konfrontacji swego talentu z dokonaniem rówieśników.

Do udziału w konkursie dopuszczane są różne formy literackie: wiersz, opowiadanie, pamiętnik. Prace dotychczas nie publikowane i nie nagradzane należy przesyłać pod adresem: Zarząd Włodzkiego ZSMP, ul. Próchniaka 3, 15-420 Białystok z dopiskiem na kopercie „Konkurs literacki”, do dnia 31 stycznia 1985 r.

Powinny one być opatrzone godłem, zawierającym trzy wiersze w trzech egzemplarzach maszynopisu, w dzieło prozy do 20 stron maszynopisu (również w trzech egzemplarzach). Należy dołączyć kopertę zawierającą imię i nazwisko, wiek i dokładny adres oraz powtórzenie godła.

Na zwycięzców konkursu czekają nagrody pieniężne: 5 tys. zł, 3,5 tys. zł, 2 tys. zł oraz trzy wyróżnienia po 1500 zł oraz nagroda specjalna za utwór bądź cykl należący do tzw. „poezji kobiecej” w wysokości 5 tys. zł.

Ogłoszenie wyników konkursu i wręczenie nagród odbędzie się podczas seminarium literackiego, na które zaproszeni zostaną wszyscy uczestnicy. Wszelkie informacje na temat tego turnieju literackiego można uzyskać w Komisji Kultury ZW ZSMP w Białymstoku, ul. Próchniaka 3 tel. 228-63. (rb)

Wystawy Kiermasze książek Spotkania autorskie Konkursy Wieczory literackie

XVIII Dekada Książki Społeczno-Politycznej

W dniach 20-30 listopada br. tradycyjnie już odbywać się będzie przy współudziale wielu instytucji „XVIII Dekada Książki Społeczno-Politycznej”. Każdego roku „Dekada” — obok majowych Dni Kultury, Oświaty, Książki i Prasy — jest najważniejszą imprezą promocyjną książki społeczno-politycznej.

W roku obchodów 40-lecia Polski Ludowej cały wysiłek wydawców i księgarzy ukierunkowany został na przygotowanie takich pozycji, które przyczynić się mogą i powinny do ukształtowania w świadomości społecznej za pośrednictwem książki obiektywnego obrazu najnowszej historii naszego kraju, służąc edukacji ekonomicznej, historycznej i prawno-politycznej.

Głównym adresatem działań promocyjnych będzie środowisko robotnicze i młodzieżowe.

Szczególne miejsce w popularyzacji zajmować będą dzieła klasyków marksizmu-leninizmu. Zakończony wykład w naszym kraju dzieł Marksa i Engelsa oraz zapoczątkowanie w bieżącym roku drugiej edycji dzieł wszystkich Lenina, stanowią ważne wydarzenia w ruchu wydawniczym i dają materiał podstawę do szerszego przyswojenia marksizmu-leninizmu młodemu pokoleniu inteligencji i robotników.

W trakcie tegorocznych Dni Książki Społeczno-Politycznej odbędzie się wiele imprez, spotkań autorskich z pisarzami i wydawcami; w m. in. i większych ośrodkach na terenie całego regionu. Będą one obrazowały, przypominały i analizowały przemiany w naszym kraju na przestrzeni 40-lecia w sferze gospodarki,

kultury i nauk oraz życia mieszkańców wsi i miast. Liczne publikacje z pierwszych lat odbudowy mają już charakter dokumentu, tak pilnie potrzebnego, a nierzadko dotychczas nie docenianego w powszechnej edukacji młodego pokolenia, urodzonego już po II wojnie światowej. Będą one szeroko upowszechniane.

Wśród wielu imprez, XVIII Dni Książki Społeczno-Politycznej preferowane będą takie, które sprawdziły się w latach poprzednich i spotykały się z żywym zainteresowaniem uczestników. Przeprowadzone zostaną m.in. tematyczne przeglądy literatury społeczno-politycznej, wystawy, spotkania autorskie, prelekcje, konkursy, quizy jak również lekcje biblioteczne z młodzieżą.

Tegoroczne Dni Książki Społeczno-Politycznej dadzą szeroki wgląd w dorobek niektórych wydawców i także przyczynić się powinny do dalszego doskonalenia służby informacyjno-bibliograficznej w odniesieniu do tej literatury.

Szczegółowe informacje na temat programu „Dni” w naszym regionie przekazywać w najbliższych numerach „Gazety”. (m-1)

Z WCIORAJSZYCH Listów

Co się dzieje z superatą? Zakład pracy zafundował nam posiłki regeneracyjne. Otrzymałem kartki z pięciątką uśmiechu i wybitną cenę 50 zł. Moderny więc codziennie jeść coś ciepłego w bliznotostockim barze „Jarosz”. Ceny za spożywaną przez nas dania kształtują się różnie. Jedne mieszczą się w wartości ustalonej na kartku, inne — przekraczają ją. I tu problem, a nawet spór między nami — konsumentami a kasjerką i kierowniczką baru. Jeżeli wykupiony przez nas posiłek kosztuje więcej niż 50 zł — dopłacamy doń z własnej kieszeni. Natomiast jeżeli mniej — kasjerka nie wydaje reszty. Z tej nadwyżki nie rozlicza się z naszym zakładem. Po prostu — nie notuje ceny ja-

ciąg dalszy ze str. 3

dia nas pociągające i przedstawiamy zwracając uwagę na kolejne żądane pomysły brzośników. Niech on sam trafi do garnka, a my z nim nie współpracujemy. Tak więc Bóg wyzywa nas abymy nie współpracowali z diabłem w żadnym sensie. A bywa przecież, że owieczki chcą stać się wilkami. A jeżeli nie mogą zapisać się do partii wilków i korzystać z wilech przywilejów to chcą przynajmniej z wilkami kolaborować, chcą z nimi współpracować. Ileż polskich owieczek patrzy tylko by zyskać sobie łaski i przychylności czerwonego wilka, czy czarnej wrony. Oto jest błąd, przed którym ostrzega nas Pan Bóg. Oto jest błąd, który może doprowadzić człowieka do wiecznego potępienia.

powodu, by w Polsce przezwyciężyć mord polityczny. Znaczną część prasy zachodnie nawiązała teraz do tego felietonu Renna pt. „Seanse nienawiści” mniej lub bardziej wyrażając przypuszczenia moralną czy nawet polityczną współzależność z zabójstwem, polegającą na tworzeniu diaforyzującego mu klimatu. Np. „La libre Belgique” twierdzi, że moja publikacja „niewątpliwie inspirowała politycznych mordców” podobnie „Neue Zürcher Zeitung”. Radio zachodniemieckie poddało, że mordcy mogli publikację „Tribune de Geneve” zamieszczać artykuł Alexandra Bruggmana pt. „Kto wydał

sob też było przewidzieć, że pojawi się haniebny wyjątek od tej reguły. Po drugie mord na księdzu Popieluszku nie powściągnął, lecz podniecił jady, szczucia, zaprawione nienawiścią enuncjacje przeciwników socjalizmu, w stylu ks. Makowskiego. Wyżyczy o niemiłowanie nieprzyjaciół są zaś jednostronnie adresowane przez „Tygodnik” i prasę zachodnią. Po trzecie podda insynuacja „Tygodnika Powszechnego” wiązania śmierci ks. J. Popieluszki z porządkiem politycznym, które zamordowany ksiądz głosił, sformułowana została przez redakcję, która wyzywa

Bez niedomówień W sprawie drogi w Klejnikach

W odpowiedzi na prośbę Włodzkiego Wawrzentuka skierowaną do redakcji „Gazety Współczesnej” w sprawie remontu drogi położonej we wsi Klejniki wyjaśniam: Droga oznaczona w ewidencji gruntów nr 1573 o szerokości 12 metrów na odcinku 300 metrów od szosy faktycznie nie odpowiada swej normie. Ślad też zobowiązania właścicieli sąsiednich działek do pozostawienia drogi tak, jak to zostało wskazane na gruncie. Droga na wspomnianym odcinku nie była remontowana czynnym społecznym z względu na to, iż nie jest wykorzystywana jako dojazd do pól przez miejscowych rolników. Z inicjatyw samorządu mieszkańców remontowana była droga nr 354 zniszczona przez obfite opady atmosferyczne. Jest ona niezbędna większości rolnikom jako dojazd do łąk. Remonty dróg podejmowane są w czynie społecznym przez mieszkańców wsi z inicjatyw samorządu dokonuje się tam, gdzie wymaga tego społeczna potrzeba, a o kolejności prac — decyduje samorząd.

Owszem, były czyny społeczne, m.in. remontowano drogę nr 354, a także odcinek

NIE NAWIŚĆ

rozkaz zabicia?” gdzie sugeruje się, że krytyka poglądów ks. Popieluszki była rzeczą tożsamą z rozkazem fizycznego zgładzenia człowieka. Takich publikacji naliczyłem jeszcze z kilkanaście. Bardzo mnie dziwił. Ich autorzy stale uprawiają bowiem zajadłe napaści personalne na ludzi związanych z socjalizmem. Więc w razie jakiegokolwiek niezgodności z góry przesądza ją jakby o swojej bezpośredniej winie.

do pluralizmu życia publicznego. „Tygodnik Powszechny” domaga się swobody głoseńca wszelkich poglądów. Okazuje się jednak, że jeżeli nie są to poglądy, które redakcja sama wymyśla, lecz przekonania przeciwniczkowe, „Tygodnik” używa terroru moralnego, aby je zdusił i zohydził. Czemu np. zabójstwa sierzanta Karosa nie wiążano w krakowskim piśmie katolickim z żadnymi ówczesnymi ulotkami, broszurami i wypowiedziami naprawde i wprost szczeniemy przeciwników? Dlaczego tamten mord nie spowodował też stosownych modłów w kościołach i odruchów moralnego oburzenia środowiska „Tygodnika”? Zabójstwo sierzanta Karosa też wiążano się przecież, choć w odwróty sposób, z osobą duchowną.

papieru do sporządzania anonimów, niż rewolwer lub piłł. Milczałbym jednak, gdy byłoby mi bardzo nieprzyjemnie jako niechętnemu uczestnikowi fałszywych zarządzeń. Jedną z przyczyn, dlaczego nie wyrażę zabójstwa ks. Popieluszki to inny przypadek, niż m. in. mord na pierwszym prezydencie przedwojennej Polski Gabrielu Narutowiczu, któremu notabene jakoś nigdy nie wystawiono pomnika. Narutowicza zastrzelił zaś, że przypominę, pojedynczy fanatyk Eligiusz Niewiadomski pod wpływem wznęcających nienawiść do elekta artykułów w prasie narodowo-katolickiej. Kiedy został skazany na śmierć za jego duszę w licznych kościołach odprawiano nabożeństwa, głosząc słowa nie pobawione sympatii ideowej do zabójcy.

Czy redakcja deklarującego umiowanie prawdy „Tygodnika Powszechnego” z ręką na sercu już chce twierdzić, iż ohydny zbrodni na księdzu Jerzym Popielusku dokonali psychicznie niezdrowoważeni, odoobnieni fanatycy, w których nagłe wzbudziła emocja zwana nienawiścią? Czy redakcja krakowskiego tygodnika reprezentuje poglądy, że z pewnością motywy zbrodni — była tylko nienawiść do poglądów ks. Popieluszki, wywołana zaś to, że kryła się za tym jakaś prowokacja? I uzupełniające pytanie. Dlaczego brzydzący się podobno kłamstwem „Tygodnik Powszechny” pragnie nagłe swoim czytelnikom wmałwiać, iż Grzegorz Piotrowski i jego dwaj podwładni wiedzą o działalności politycznej ks. Jerzego Popieluszki czerniali z felietonu w „Tu i Teraz”?

Po piąte na koniec oświadczam, że gdyby budzące uzasadniony szacunek i zarzek zabójstwo ks. Popieluszki dokonał się z ręki poledynowego fanatyka czy szaleńca mówiącego, że czytał artykuły krytykujące kazania ks. Popieluszki i pod ich wpływem wzbudził w nim wewnętrzną nakaz mordu — to milczałbym dziś taktycznie. Milczałbym zakaptowany chociaż miałbym prawo mówić, że nie mogłem tego przewidzieć, gdyż nasi fanatycy różnej maści używają raczej pióra i

drogi nr 1573, którego nie ma w rejestrach. Jednakże czyn to nie wszystko. Trzeba podjąć administracyjną decyzję i zobowiązać właścicieli, prywatnych posesji przyległych do drogi, do przywrócenia jej przejeźdźności. Na razie każdy orze — gdzie chce.

Uważam, iż sprawa powinna być rozwiązana w myśl założenia — co jest społecznie przywrócić społeczeństwu, a co prywatnie, niech służy ich właścicielom.

WŁODZIMIERZ WAWRZENIUK Klejniki Czyżewo (PAP)

Dla nas jednak istotniejsze, niż prasa zachodnia jest krakowskie czasopismo katolickie ze swolimi dwoma zdaniami, które zacytowałem.

Pragnę na nie odpowiedzieć wprost formułując kilka uwag pobawionych jakiegokolwiek skrzychu.

Po pierwsze, wbrew sugestiom podziemia i Wolnej Eurony przed 19 października Polska nie była krajem, gdzie liczyć się należało z morderstwem politycznym. Nie spo-

JAN REM Naczelnik gminy Czyżewo

